

Odporovalo by tedy zmíněnému předpisu, kdyby majitel živnosti své živn. oprávnění pronajal z části, ostatní pak oprávnění provozoval osobně. Ze všeho toho jest patrné, že platné právo stojí na stanovisku nedělitelnosti jedné a téže živnosti.

Č. 11.841.

Stavební právo (Bratislava): Podle stav. statutu z roku 1872 nemůže městský notářský úřad vydati parcelační povolení podle § 64 č. 3, dokud tu není pravoplatného usnesení měst. zastupitelského sboru ve smyslu § 63 č. 1 o regulaci příslušných ulic.

(Nález ze dne 10. dubna 1935 č. 13.296/33.)

Prejudikatura: Boh. A 10.864/33.

Věc: Karel F. v B. proti zemskému úřadu v Bratislavě o parcelaci pozemků.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Na základě žádosti Bratislavské I. sporivé banky o povolení parcelace pozemků č. . . ., ležících v ulicích Cu. a Ci. v B., konalo se dne 21. ledna 1931 místní jednání. St-l jako soused vznesl při jednání námitku, že proti regulaci oblasti obce, ve které jsou pozemky, jež mají býti rozděleny, podal odvolání. Když pak měst. notářský úřad v Bratislavě výměrem z 15. května 1931 žádanou parcelaci povolil, určil, že regulační a stav. čáry musí odpovídati ustanovením konečných usnesení měst. zastupitelského sboru v Bratislavě č. 567/55.047 stav. II 1929 a předepsal na základě těchto usnesení i podmínky pro zastavovací způsob, ve výměru blíže uvedené, podal st-l proti tomuto výměru odvolání, ve kterém navrhoval, aby rozhodnutí měst. notářského úřadu bylo zrušeno, a to mimo jiné z toho důvodu, že usnesení měst. zastupitelského sboru v Bratislavě č. 567/55.047/stav. II 1929, jímž bylo usneseno otevření spojovací cesty mezi ulicí Cu. a Ci., napadl odvoláním, jež není dosud vyřízeno, takže otevření nové ulice není pravoplatné a nemohou tam proto býti určeny stav. parcely.

Výměrem zem. úřadu v Bratislavě z 8. února 1933 bylo odvolání st-lovo zamítnuto, při čemž k námitce výše uvedené podotkl zem. úřad v důvodech, že měst. notářský úřad povolil parcelaci pozemků podle § 3 platného stav. statutu města Bratislavy a není možno vytýkati stav. úřadu nezákonnost, jestliže při této příležitosti předepsal určité stavební čáry a jiné zastavovací podmínky, ke kterýmžto opatřením je podle § 8 a dalších stav. statutu nesporně oprávněn. Okolnost, že tyto podmínky byly předepsány v souhlasu s regulační a zastavovací úpravou zastupitelským sborem ustálenou, avšak tehdy ještě neschválenou, označil zem. úřad za úplně irrelevantní, když stav. úřad je povinen i při parcelačním povolení dbáti veřejných zájmů, které posouditi je povolána právě jen stav. vrchnost. K tomu je v důvodech rozhodnutí zem. úřadu dodáno, že

ostatně odvolání st-lovo do usnesení zastupitelského sboru bylo mezitím pravoplatným výměrem zem. úřadu z 18. června 1931 zamítnuto a příslušná regulační a zastavovací úprava byla také zem. výborem schválena.

Stížnost proti tomuto rozhodnutí podaná namítá především, že žal. úřad neprávem vyslovil, že odvolání st-lovo proti usnesení zastupitelského sboru města Bratislavy z 24. června 1929 bylo výměrem zem. úřadu z 18. června 1931 zamítnuto. Podle tvrzení stížnosti nebylo odvolání st-lovo dosud vůbec vyřízeno, neboť výměr zem. úřadu z 18. června 1931 týká se opravného prostředku, podaného st-lem proti usnesení zastupitelského sboru z 15. září 1930, nikoli však odvolání z usnesení z 24. června 1929. Ale stížnost přehlíží, že žal. úřad opřel své rozhodnutí o tento důvod pouze jako o důvod vedlejší, jak vyplývá již z toho, že uvedl jej slovem »ostatně«, položiv plnou váhu na to, že stav. úřad, povolující parcelaci pozemků, je podle § 8 a násl. stav. statutu města Bratislavy oprávněn při této příležitosti předepsati také stav. čáry a jiné zastavovací podmínky, při čemž je irelevantní okolnost, že tyto podmínky jsou v souhlasu s usnesenou, avšak neschválenou regulační a zastavovací úpravou.

Proti tomuto odůvodnění nař. rozhodnutí brojí však stížnost další výtkou, že z ustanovení §§ 3 a 8 stav. statutu nelze odvozovat právo stav. vrchnosti, předepsati parcelantovi takové stav. čáry a jiné zastavovací podmínky, které nejsou dosud pravoplatně schváleny, tím méně pak předepsati podmínky, jež byly jedním ze zúčastněných sousedů včas napadeny.

Tuto námitku musel nss uznati důvodnou. Jak bylo vysloveno již v násl. Boh. A 10.864/33, nemůže měst. notářský úřad vydati parcelační povolení podle § 64 č. 3 stav. statutu pro město Bratislavu, schváleného min. vnitřní dne 22. března 1872, dokud tu není pravoplatné usnesení měst. zastupitelského sboru ve smyslu § 63 odst. 1 statutu o regulaci příslušných náměstí, tříd a ulic. Opačný názor žal. úřadu není tudíž ve shodě se stav. statutem, pročez slušelo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 11. 842.

Stavební právo (Praha): I. Dosavadní stavebně-právní situace nejsou překážkou úprav přehledného plánu regulačního a zastavovacího. — II. Plán tento působí zásadně jen do budoucnosti. — III. Zamítaje námitky podané proti přehlednému plánu, je úřad povinen, rozhodnutí svoje náležitě odůvodniti.

(Nález ze dne 10. dubna 1935 č. 14.404/35.)

Prejudikatura: ad III. srov. Boh. A 8507/30.

Věc: Antonín B. a Dr. Stanislav Š. a spol. v P. (adv. Dr. Antonín Švehla z Prahy) proti ministerstvu veřejných prací o přehledný plán regulační a zastavovací pro H. a okolí.